

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 149/2015
08.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у парници тужиље С.С. из К.М., чији је пуномоћник Д.Ј., адвокат из К., против тужене Народне банке Србије, ради поништаја решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3164/13 од 14.10.2014. године, у седници одржаној 08.10.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3164/13 од 14.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 1048/12 од 24.07.2013. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и поништено решење директора људских ресурса Народне банке Србије бр.13196 од 29.12.2011. године, којим је констатован престанак радног односа у Народној банци Србије – Филијала К., тужиљи С.С. из К.М., па је обавезана тужена Народна банка Србије да тужиљу врати на рад и распореди на послове који одговарају њеној стручној спреми, знању и способностима; ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 192.000,00 динара са законском затезном каматом од 24.07.2013. године.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3164/13 од 14.10.2014. године, преиначена је пресуда Основног суда у Крагујевцу П1 1048/12 од 24.07.2013. године тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилца тражила да се поништи као незаконито решење директора људских ресурса Народне банке Србије бр.13196 од 29.12.2011. године, којим је констатован престанак радног односа тужиље у Народној банци Србије и да се обавезе тужена да тужиљу врати на рад и распореди на послове који одговарају њеној стручној спреми, знању и способностима; одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374.

став 1. Закона о парничном поступку која је учињена у поступку пред другостепеним судом, погрешне примене материјалног права и одлуке о трошковима.

Тужена је доставила одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а такође нема ни повреда одредаба парничног поступка учињених пред другостепеним судом, на које се у ревизији указује.

Нису основани ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је код тужене радила као виши стручни сарадник за послове контроле у Одељењу за контролу мењачких послова до 31.12.2011. године. Побијаним решењем тужене од 29.12.2011. године, тужили је констатован престанак радног односа на основу члана 175. став 1. тачка 7. Закона о раду, у вези члана 35. Закона о изменама и допунама Закона о девизном пословању и Споразума о преузимању послова, запослених, оперативне документације, опреме и средстава за рад и о коришћењу пословног простора од 28.12.2011. године, као и Овлашћења гувернера од истог датума. Споразумом, који су закључили гувернер Народне банке Србије и министар финансија Републике Србије у складу са наведеним законом, ближе су уређена, између осталог и питања преузимања запослених који су у Народној банци Србије обављали мењачке послове, у Девизни инспекторат који је преузео послове издавања и одузимања овлашћења за обављање мењачких послова и послова контроле, као и запослене у Народној банци Србије који су на дан 31.12.2011. године обављали те послове. Тужила је решењем о преузимању од 01.01.2012. године, преузета у Девизни инспекторат, који је на основу члана 35. Закона о изменама и допунама Закона о девизном пословању од тог датума преузео послове издавања и одузимања овлашћења за обављање мењачких послова и послове контроле, као и запослене у Народној банци Србије који су на дан 31.12.2011. године, обављали те послове.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања правилно је првостепени суд применио материјално право када је закључио да је побијано решење законито.

По оцени Врховног касационог суда, доношењем Закона о изменама и допунама Закона о девизном пословању, дошло је до организационих промена, тако што је Девизни инспекторат преузео послове које је обављала тужила, као и други запослени у Народној банци Србије, а гувернер и министар финансија Републике Србије су у складу са Законом закључили споразум о преузимању запослених, међу којима је и тужила. Доношењем решења којим је тужили

констатован престанак радног односа 31.12.2011. године, тужилји је престао радни однос код тужене Народне банке Србије, од наредног дана 01.01.2012. године на основу Споразума закљученог у складу са Законом од стране овлашћених лица. Тужилја је преузета у радни однос на неодређено време, у смислу члана 35. Закона о изменама и допунама Закона о девизном пословању, тако да је правилан закључак другостепеног суда да оспореним решењем тужилји нису повређена права из радног односа.

Стога су неосновани ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права. Приликом одлучивања узети су у обзир и остали ревизијски наводи, али нису посебно образлагани, обзиром да нису од утицаја на доношење другачије одлуке.

Одлука о трошковима поступка донета је правилном применом члана 154. Закона о парничном поступку, а приликом одлучивања суд је узео у обзир да је тужилја у целини изгубила парницу и одлучио да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**